

<http://physicsweb.org/article/news/8/2/1>

2004/02/03

کشف - عنصرها ی 115 و 113

یک گروه فیزیک‌پیشه‌ی روس و امریکایی (که در 1998 و 2000 عنصرها ی 114 و 116 را ساخته بودند) می‌گویند ممکن است دو عنصر - آبرسنگین - دیگر (113 و 115) ساخته باشند. این نتایج، اگر تئیید شوند اطلاعات - جدیدی درباره ی جزیره‌ی پایداری در لبه ی جدول - دوره‌ای می‌دهند [1].

نظریه‌پردازها ی هسته‌ای، اولین بار بیش از 30 سال پیش بر اساس - مدل - لایه‌ای ی هسته وجود - عنصرها ی آبرسنگین را پیش‌بینی کردند. این مدل (که آن را ابتدا در 1949 بار آوردند) توضیح می‌دهد چرا هسته‌ها یی که تعداد - نوترون‌ها و پرتون‌ها پیشان عده‌ها ی خاص ی (عده‌ها ی جادویی) است، پایداری ی ویژه دارند. این هسته‌ها لایه‌ها ی پرتونی یا نوترونی ی بسته دارند. پایدارترین - هسته‌ها آن‌ها یی اند که دوجادویی اند، یعنی هم لایه‌ها ی پرتونی پیشان بسته است، هم لایه‌ها ی نوترونی پیشان. سنگین‌ترین هسته ی دوجادویی ی شناخته شده سرب - 208 است، که 82 پرtron و 126 نوترون دارد. مدل - لایه‌ای پیش‌بینی می‌کند هسته ی دوجادویی ی بعدی 114، 120، یا 126 پرtron، و 184 نوترون دارد. به علاوه، بررسی‌ها ی دیگر پیش‌بینی می‌کنند حول - این عده‌ها ی پرتونی و نوترونی یک جزیره‌ی پایداری ی کامل - هسته‌ها ی آبرسنگین هست. طی - دهه ی پیش، فیزیک‌پیشه‌ها ی هسته‌ای عنصرها ی 110 (دارم‌شتاتیم)، 111، 112، 114، و 116 را ساخته اند، هر چند برا ی تئیید - سه‌تا ی آخر نتایج - پیش‌تری لازم است. یوری اگنیسیان [2] و هم‌کاران - ش از مؤسسه ی مشترک - پژوهش - هسته‌ای در دوبنا در روسیه (با هم‌کاری ی یک گروه از آزمایش‌گاه - ملی ی لاؤرنس لیورمُر [3] در ایالات - متحده) برا ی ساختن - عنصر - 115 کلسیم - 48 را با آمریکیم - 243 برخورد دادند. گروه - روس - امریکایی (که با سیکلوفرون - U400 - آزمایش‌گاه - دوبنا کار می‌کرد)

یک هدف آمریکیم را به مدت یک ماه شب و روز با یک باریکه ی پرانرژی ی هسته‌ها ی کلسیم ۴۸ بمیاران کرد. آن‌ها سه زنجیره ی واپاشی مشاهده کردند که نشانه ی تولید و واپاشی ی یک ایزوتوپ عنصر ۱۱۵ شامل ۱۷۳ نوترون بود. یک زنجیره ی واپاشی هم برای ایزوتوپ ی از آن عنصر شامل ۱۷۲ نوترون مشاهده کردند. این ایزوتوپ‌ها چندده میلی‌ثانیه دوام داشتند و بعد با گسیل ذره ی آلفا به عنصر جدید ۱۱۳ وا می‌پاشیدند. عمر این عنصر ۱.۲ ثانیه بود، و این عنصر هم پس از این به عنصرها ی سبک‌تر شناخته‌شده و می‌پاشید.

این گروه از نتایج ش مطمئن است، اما می‌پذیرد که برای پذیرش این نتایج تئیید مستقل شان لازم است. این کشف‌ها را به دقت بررسی خواهند کرد، به‌ویژه پس از رسوایی ی اخیر در مورد عنصر ۱۱۸. در ۲۰۰۲، آزمایشگاه ملی ی لاورنس بِرکلی [۴] در ایالات متحده یک فیزیک‌پیشه را اخراج کرد، چون معلوم شد او برای نشان دادن وجود این عنصر داده‌ها را دست‌کاری کرده است. به دنبال این، ادعای کشف این عنصر پس گرفته شد.

- [1] Physics Review C**69** 021601
- [2] Yuri Oganessian
- [3] Lawrence Livermore National Laboratory
- [4] Lawrence Berkeley National Lab